

Tidligere Formand

Til lykke til G.G. & I.F.

Som formand i perioden 1986 – 1991 ønsker jeg vores idrætsforening hjertelig til lykke med 50 års jubilæet.

Foreningens rødder går meget længere tilbage, måske 30 år eller mere.

Alle disse år har selvsagt budt på op- og nedture på mange måder: sportsligt, økonomisk og ledelsesmæssigt. Det er vist næsten en naturlov i den del af foreningslivet her i landet. I 1986 var der således en art ledelsesmæssig krise. Af forskellige grunde stod man uden en hoved- bestyrelse. I og med at man ikke kan have en forening uden ansvarlig ledelse, bl.a. af juridiske grunde, var foreningens eksistens faktisk truet. På et tidspunkt havde Bent Sørensen og Erik Wunderlich givet tilsagn om at ville modtage valg til henholdsvis kasserer og næstformand – under forudsætning af, at der kunne findes en formand. Man fandt så mig. Vi tre kendte ikke hinanden i forvejen, men det blev 5 gode år ledelsesmæssigt. Vi var os alle tre opgaven bevidst og forholdt os en smule professionelt til det at udgøre en hovedbestyrelse i en traditionel flerstrengt forening. Udover at vi selv dyrkede idræt i henholdsvis badminton, håndbold og fodbold kom vi fra forskellige dele af erhvervslivet. Jeg tror, det var en styrke for vores samarbejde, som jeg ser tilbage på med glæde.

Jeg husker bestyrelsesmøderne som gode og konstruktive, men i starten bandsat lange. Jeg har altid haft en fobi i forhold til lange møder – det er ikke altid de mest fornuftige beslutninger, der træffes på sådanne møder – og vi skulle jo også på arbejde næste dag. Derfor fik vi udarbejdet en såkaldt forretningsorden, som var et godt værktøj i forhold til mødelængden og kvaliteten af bestyrelsens beslutninger i al almindelighed.

Vi fik også udarbejdet et sæt nye vedtægter og dermed en ny struktur over foreningens opbygning.

Da vi trådte til, var der flg. afdelinger: badminton, gymnastik, håndbold senior, håndbold ungdom,

fodbold senior, fodboldungdom, fodbold damer og festudvalget. Bestyrelsen bestod således af en fra hver af disse udvalg plus de tre fra hovedbestyrelsen.

Det var en temmelig stor forsamling, og det gav af og til en lidt skæv debat, især når vi drøftede økonomi, og det gjorde vi faktisk løbende. Den nye struktur betød, at vi afskaffede ungdomsafdelingerne og dameafdelingen – så at der blev en afdeling pr. idrætsgren. En struktur, man vidst også har i dag.

Sidst i firserne afviklede vi i samarbejde med skolen de såkaldte sommerferieaktiviteter for børn i første uge af skolens ferie – det var for 0. – 3. klasse. Der blev tilbudt mange forskellige aktiviteter og der var 60 – 70 børn med. Det var før SFOens tid. Inge Møllegård og Karen Margrethe Lorenzen fra skolen var ledere af projektet. Dertil kom en række gruppeledere – det var foreningsledere og pensionister fra lokalområdet. I starten var det ulønnet – man fik måske en flaske vin som tak for indsatsen for en uges arbejde. Det var uholdbart i længden. Derfor ansøgte vi kommunen om 5000 kr til "aflønning" af lederne. Denne ansøgning fik vi afslag på – men det var også på de tider, hvor kommunen var tæt på at skulle på lånemarkedet hver den 1. i måneden for at kunne betale løn til de kommunalt ansatte. Vi opgav så projektet.

Nr. Åby havde et tilsvarende projekt – det eksisterer den dag i dag ! Tankevækkende.

Så var der de årlige byfester. Enormt ressourcekrævende og i forhold til indsatsen: med relativt beskedne overskud. Jeg husker et år, hvor kassereren og jeg indgik et væddemål

om, hvorvidt vi ville komme over 30000 kr i overskud. Det gjorde vi lige netop, så jeg tabte nok en øl til ham. Byfestens højdepunkt var revyen lørdag aften og syngsammenarrangementerne søndag eftermiddag - begge dele for det mere modne publikum. Disse tiltag kunne vi måske nok savne i lokalområdet efter at foreningen har opgivet byfesten .

Der skulle holdes godt fast i de økonomiske tøjler. Det gjorde vi også – nogle mente for fast .

Hele tiden diskuterede vi f. eks. aflønning af trænere. Da vi tiltrådte, husker jeg, at vi til tre seniortrænere havde udgifter på 100000 kr. Det kneb undertiden for festudvalget og kontingentsatserne at matche dette udgiftsniveau – også selv om et par af afdelingerne efterhånden fik skåret ned på denne post. Hvad gør en kreativ bestyrelse så ? Dengang som nu. Finder på alternative indtægter. Efter megen debat i bestyrelsen kastede vi os ud i at sælge små gødningspinde – de såkaldte grostix. Det blev vi noget upopulære på i lokalområdet. Men vi valgte nu også en tosset model, nemlig at lade børnene stå for salget. Og det var jo ikke dem, der var de udgiftstunge.

Nå, vi overlevede og kan så i øvrigt konstatere, at mange foreninger i dag bruger samme model ved salg af skrabelodder, julekalendere etc. Jeg tror, der er noget med børn og dørsalgsloven, der ikke var og er helt på plads i denne sammenhæng – men selvfølgelig går det, hvis bedsteforældrene træder til som købere. Det gjorde de også i vores projekt grostix – som for øvrigt var udmærkede. Vi opgav at skaffe smarte indtægter efter dette forsøg – gik over til konsekvent budget- og regnskabsstyring i stedet.

Det var et udpluk af en tidligere formands erindringer – jeg går ud fra at andre skriver om mere specielle tiltag fra de forskellige idrætsgrene.

Mine afsluttende bemærkninger skal være, at jeg er taknemmelig for de år, jeg har været aktiv i G.G.&I.F. – både på idrætspladsen og i bestyrelsen og alt det, som det i øvrigt førte med sig.

De bedste hilsener til foreningens jubilæumsudvalg, bestyrelse, afdelinger og medlemmer: til G.G.& I.F.

Flemming Enevoldsen

